

Oređownik Urzędowy POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata miesięczna 50000 marek.
:—: Poszczególne numery 10000 marek. :—:

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 18000 mk. od jednołamowego wiersza drobnego druku, re-
:—: klamy 27500 mk. od wiersza. :—:

Redakcja: Wydział Powiatowy w Pucku. — Drukiem „Gazety Kaszubskiej“ w Wejherowie.

Nr. 72

Puck, sobota, dnia 27. października 1923 r.

Rok 37

Treść:

535. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 25. IX. 1923 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Sprawiedliwości w celu wykonania ustawy z dnia 6. VII. 1923 r. o poborze daniny lasowej na cele odbudowy kraju. Dz. Ustaw nr. 105 poz. 823
536. Okólnik Wojewody Pomorskiego z dnia 13. 10. 1923 r. w sprawie poboru podatków państwowych.
537. Okólnik Wojewody Pomorskiego z dnia 30. 9. 1923 r. w sprawie przyjmowania i noszenia orderów i odznaczeń cudzoziemskich przez obywateli Rzeczypospolitej Polskiej.
538. Zatwierdzenie rendanta Kasy Gminnej w Wielkiej wsi.
539. Nominacja zastępcy urzędnika stanu cywilnego na obwód lubociński.

535.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 25. września 1923 r.

wydane w porozumieniu z ministrem Skarbu, Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Sprawiedliwości w celu wykonania ustawy z dnia 6. lipca 1923 r. o poborze daniny lasowej na cele odbudowy kraju.

Na zasadzie art. 15 ustawy z dnia 6. lipca 1923 r. o poborze daniny lasowej na cele odbudowy kraju (Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 676) zarządza się co następuje:

§ 1. Daninie lasowej podlegają osoby fizyczne i prawne będące właścicielami:

- 1) lasów,
- 2) masy drewna użytkowego, znajdującego się na pniu w stanie ściętym lub wyrobionym w lesie.

Za drewno użytkowe uważa się takie, które służy do celów technicznych, przemysłowych i handlowych z wyjątkiem drewna karpinowego i opałowego.

§ 2. Podstawą do wymiaru daniny lasowej są:

- 1) drzewostany przypadające do cięcia w lasach wolnych od służebności w okresie lat 1923/24 do 1932/33, a w lasach obciążonych służebnościami w okresie lat 1923/24 do 1927/28,
- 2) masa drewna użytkowego znajdującego się w lesie w stanie ściętym lub wyrobionym pochodząca z tych etatów.

§ 3. Od daniny lasowej wolni są:

- 1) właściciele lasów, których obszar nie przekracza 50 ha;
- 2) właściciele masy drewna, jako też drzewostanów, którzy udowodnią, że drewno zakupili na cele własnej odbudowy do ilości potrzebnej na odbudowę zniszczonych budynków w czasie wojny w przedwojennych rozmiarach tych budynków. Jako dowód służy świadectwo wydane przez właściwy organ Ministerstwa Robót Publicznych.

§ 4. Wysokość daniny lasowej wynosi 30% masy drewna użytkowego etatów rębnych z okresów oznaczonych w § 2 nin. rozp.

W razie pozbycia przez właściciela lasów lub drzewostanów drewna użytkowego z tych etatów w całości lub częściowo, danina lasowa obciąża nabywcę tegoż drewna w odpowiedniej części.

Danina lasowa pobierana w gotówce winna stanowić równowartość masy drewna. Równowartość określa się według cen drewna ustalonych na zasadzie przepisów art. 7 ustawy o daninie lasowej tudzież § 16 nin. rozp.

§ 5. Drewno budulcowe oddane urzędowi odbudowy do dnia 1. stycznia 1922 r. na podstawie ustawy z dnia 28. lutego 1919 r. (Dz. P. P. Nr. 20 poz. 229) będzie zaliczone na poczet daniny lasowej, przyczem za każdy metr sześcienny drewna oddanego w stanie tartym liczyć się będzie 2.0 m³ drewna w stanie okrągłym.

Drewno budulcowe oddane na powyższe cele na podstawie powołanej ustawy po dnia 1. stycznia 1922 r. będzie zaliczone na poczet daniny lasowej w ten sposób, jak drewno oddane do 1. stycznia 1922 r.; jednak płatnik winien zwrócić na cele odbudowy kraju pobraną za to drewno należność pieniężną przewartościowaną według stosunku marki polskiej do franka złotego w dniu pobrania należności i w dniu jej zwrotu według kursu Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej.

§ 6. Dla uiszczenia daniny lasowej dozwala się na wycięcie w lasach nieobciążonych służebnościami 5-letniego etatu rębnego w ciągu lat 3-ech w równych rocznych ilościach.

§ 7. Danina lasowa będzie pobierana w całości lub częściowo, bądź w naturze, bądź w ekwiwalencie pieniężnym.

§ 8. W razie pobierania daniny w naturze, obowiązany do jej uiszczenia powinien wydać drewno z eksploatowanych cięć położonych najbliżej miejsc zniszczeń i dostępnych do wywozu drewna. Na wypadek sporów w tym względzie miejsce, skąd drewno ma być wzięte, wyznacza starosta. Decyzja Starosty podlega wykonaniu bezzwłocznie.

§ 9. Starosta udzieli właścicielowi lasu, drzewostanu lub masy drewna ściętego, względnie wyrobionego, znajdującego się jeszcze w lesie, wykaz osób uprawnionych do otrzymania drewna na odbudowę ze wskazaniem ilości i gatunku drewna oraz czasu, do którego drewno ma być wydane i zabrane.

Obowiązek wydania drewna powstaje dla właściciela lasu lub drzewostanu lub też masy drewna znajdującego się jeszcze w lesie z chwilą otrzymania powyższego wykazu.

§ 10. Uprawniony do poboru drewna otrzyma ze starostwa asygnację z wymienieniem lasu, ilości i gatunku drewna oraz terminu, do którego drewno musi być zabrane, pod rygorem utraty ważności asygnacji.

Przedłużenie terminu asygnacji jest niedopuszczalne. W razie konieczności winna być wystawiona nowa asygnacja.

Asygnacje zrealizowane winny być przesłane staroście w ciągu 30 dni, licząc od terminu prekluzyjnego określonego w asygnacji. Asygnacje nieprzedłożone w powyższym terminie będą uważane jako niezrealizowane.

§ 11. Pobór daniny w naturze rozpocznie się w grudniu 1923 r. (§§ 22 i 28).

§ 12. Ci właściciele lasów lub drzewostanów, którzy na mocy ustawy z dnia 28. lutego 1919 r. byli obowiązani oddać kontyngent drzewny z etatów rębnych 1920/21 — 1929/30 (Rozp. Min. Rol. i Dóbr Państw. z dnia 2. września 1920 r. — Dz. U. R. P. Nr. 89 poz. 368), jednak kontyngent ten nie został od nich pobrany a ściągnięcie daniny lasowej z nich w myśl ustawy z dnia 6. lipca 1923 r. i nin. rozporządzenia nie będzie możliwe, czy to wskutek tego, iż z powodu wycięcia dokonanego w latach 1920/21 — 1922/23 niema już obecnie drzewostanów rębnych, czy też wskutek tego, iż z powodu nadmiernych wycięć 1920/21 — 1922/23 dalsza eksploatacja została zabroniona, powinni za częściowo lub w całości nieoddany kontyngent uiszczyć na cele odbudowy kraju kwotą odpowiadającą wartości tegoż nieoddanego kontyngentu.

§ 13. Danina lasowa w ekwiwalencie gotówkowym oraz należności, o których mowa w §§ 5 i 12 nin. rozp., płatne są w trzech ratach: w styczniu—lutym 1924, 1925, 1926.

§ 14. Ogólną wysokość daniny lasowej, przypadającą na każdego płatnika w metrach sześciennych drewna użytkowego wyznacza starosta na podstawie opinii przedstawionej przez fachowy organ Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych w porozumieniu z fachowcami organami Ministerstwa Robót Publicznych.

W braku takiego porozumienia starosta przedkłada sprawę do decyzji wojewodzie.

Część daniny, która ma być pobrana w naturze, oznaczy starosta na podstawie wniosku fachowego organu Ministerstwa Robót Publicznych.

Organa fachowe, o których wyżej mowa, wyznaczy wojewoda.

§ 15. Przeliczenie daniny na ekwiwalent w gotówce oraz obliczanie należności przewidzianych w §§ 5 i 12 nin. rozp. dokona starosta, jako organ Ministerstwa Robót Publicznych na podstawie cen z miesiąca listopada 1923, 1924, 1925 r. oznaczonych na drewno przez komisje wojewódzkie (art. 7 ustawy) w markach polskich.

§ 16. Wojewódzkie komisje (art. 7 ustawy) winny oznaczać średnie ceny drewna użytkowego według następujących czterech grup rodzajów drzewa, mianowicie:

- I. dąb, wiąz, jawor, klon, jesion,
- II. sosna, osika,
- III. jodła, świerk,
- IV. inne gatunki drzew.

§ 17. Wymiar daniny oraz wysokość nieoddanego kontyngentu, o którym mowa w § 12 nin. rozp., następuje na podstawie zeznań płatników, planów gospodarczych, które na żądanie muszą być starostwu dostarczone, a w miarę potrzeby na podstawie oględzin lasu na miejscu.

§ 18. Zeznania winny być wniesione do tego starostwa, w którego obrębie znajduje się przedmiot podlegający daninie, a to do 1. grudnia 1923 r. na formularzach według wzoru dołączonego do nin. rozporządzenia (Wzór 1).

Formularze zeznań wydają starostwa.

Jeśli przedmiot, podlegający daninie, tworzący jedną całość gospodarczą, znajduje się w obrębie kilku powiatów wybór starostwa do wniesienia zeznania pozostawia się płatnikowi, z obowiązkiem zawiadomienia o tem inne dotyczące starostwa.

§ 19. Do wniesienia zeznań są obowiązani:

- 1) właściciele lasów, którzy posiadają drzewostany rębne w okresie 1923/24—1932/33,
- 2) właściciele drzewostanów rębnych w okresie 1923/24—1932/33,
- 3) właściciele masy drewna użytkowego, znajdującego się w lesie w stanie ściętym lub wyrobionym.
- 4) właściciele lasów, względnie drzewostanów, w których cięcia w okresie 1923/24—1932/33 nie mogą być dokonane, a którzy w latach 1920/21—1922/23 eksploatację prowadzili, kontyngentu jednak nie oddali ani w całości, ani też w części (§ 12 nin. rozp.).

§ 20. Starosta zbiera zeznania z całego swego powiatu, bada czy formularze zostały pod względem formalnym należycie wypełnione, a w razie niedokładności zwraca je płatnikom do uzupełnienia. Uzupełnione formularze winny być do starostwa ponownie wniesione do dni 14.

§ 21. Na podstawie wniesionych zeznań starosta wyznacza tymczasowo 3-cią część daniny w trybie określonym w §§ 14 i 15 niniejszego rozporządzenia.

W wypadkach przewidzianych w §§ 5 i 12 nin. rozp. starosta wyznacza w tym samym trybie ekwiwalenty pieniężne.

§ 22. O dokonany tymczasowym wymiarze w wysokość $\frac{1}{3}$ daniny względnie należności przewidzianych w §§ 5 i 12 nin. rozp. starosta przesyła płatnikowi do końca stycznia 1924 r. zawiadomienie z receptisem według załączonego wzoru 2.

Jeśli wyznaczona danina (§ 21 nin. rozp.) w całości lub częściowo ma być pobierana w naturze, starosta dołączy do zawiadomienia wykaz osób, którym ma być wydane drewno na cele odbudowy (§ 9 nin. rozp.) względnie uzupełnienia wykazu tego będzie przysyłać płatnikowi w terminach późniejszych.

§ 23. Wpłaty daniny lasowej w gotówce oraz należności przewidzianych w §§ 5 i 12 nin. rozp. przyjmują kasy skarbowe i zarachowują je na przychód budżetu Ministerstwa Robót Publicznych w odrębnym dzienniku pomocniczym.

Dzienniki pomocnicze przesyłają kasy skarbowe w miarę wpływów właściwym starostwom celem odkontowania w księgach przychodu.

O ile płatnik nie wpłaci w gotówce w terminach rozp. wyk. oznaczonych należności omawianych w §§ 5, 12, 15 nin. rozp. przewalutowuje się te należności na franki złote według stosunku franka do marki, obliczonego na podstawie średniego kursu z drugiej dekady miesiąca lutego 1924, 1925, 1926 r. i pobiera się od zaległości odsetki za zwłokę w wysokości 1% za każdy miesiąc. Miesiąc zaczęty liczy się za cały.

§§ 24. Z zeznań przedłożonych przez płatników (§ 18 nin. rozp.) oraz z tymczasowych wymiarów (§ 21 nin. rozp.) starosta sporządzi odpisy i prześle je w styczniu 1924 r. do urzędu wojewódzkiego i do izb skarbowych.

Urząd wojewódzki sporządzi zestawienie z przesłanych przez starostwo odpisów zeznań i tymczasowych wymiarów i prześle je w lutym 1924 r. Ministerstwu Robót Publicznych i Ministerstwu Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

§ 25. Do 15. kwietnia 1924 oraz do 15. lutego 1925 r. starosta zawiadomi urząd wojewódzki o wpływach oddzielnie w naturze, oddzielnie w gotówce uskutecznionej daniny do 1. marca 1924 r. względnie do 1. stycznia 1925 r.

Urząd zaś wojewódzki zawiadamia o wpływach oddzielnie w naturze, oddzielnie w gotówce uskutecznionej daniny z całego obszaru województwa do 1. marca 1924 względnie 1. stycznia 1925 r. Ministerstwo Robót Publicznych oraz odnośne okręgowe Izby Kontroli Państwa, a ponadto przesyła tym ostatnim sprawozdania ustalone §§ 78, 79 przepisów rachunkowo-kasowych, w terminach do 1. maja 1924 i do 1. marca 1925 r.

§ 26. W czasie od 1. stycznia do 1. grudnia 1924 winien starosta określić ostatecznie ogólną wysokość daniny lasowej, przypadającej na każdego płatnika w metrach sześciennych, w trybie przepisany w § 14 nin. rozp. na podstawie danych przewidzianych w § 17 nin. rozp.

Dane dotyczące ostatecznego wymiaru daniny wciąga się do księgi wymiaru według załączonego wzoru (Wzór 3).

§ 27. Z ilości masy drewna użytkowego, ustalonej w sposób przewidziany w poprzednim paragrafie, starosta potrąca tymczasowo wyznaczoną $\frac{1}{3}$ daniny (§ 21 nin. rozp.)

Resztę daniny rozdziela się na dwie równe części.

§ 28. Celem ściągnięcia pierwszej połowy ostatecznie wymierzonej daniny względnie drugiej raty należności przewidzianych w §§ 5 i 12 nin. rozp. starosta wydaje do końca stycznia 1925 analogiczne zarządzenie jak w § 22 nin. rozp. z przesunięciem o rok w tym paragrafie wskazanego terminu, a w celu ściągnięcia drugiej połowy daniny względnie trzeciej raty należności przewidzianych w §§ 5 i 12 nin. rozp. takie same zarządzenie do końca stycznia 1926 r. z przesunięciem terminu o dwa lata.

Zawiadomienie płatnicze o ostatecznym wymiarze daniny i o sposobie wpłaty ekwiwalentu gotówkowego daniny względnie należności przewidzianych w §§ 5 i 12 sporządza się według wzorów Nr. Nr. 4 i 5.

§ 29. Analogicznie winny być też stosowane § 23 nin. rozp. przez kasy skarbowe co do sposobu pobierania daniny i §§ 24 i 25 nin. rozp. przez starostów względnie wojewodów co do księgi wymiaru daniny i zawiadomień o wpływach.

§ 30. Niewniesienie przepisanych zeznań w terminie lub podanie dat niezgodnych z rzeczywistością pociąga za sobą karę przewidzianą w art. 13 ustawy. Ponadto starosta może przystąpić do wymiaru daniny z urzędu w trybie przepisany w § 14. nin. rozp. na podstawie danych, jakimi rozporządza.

§ 31. Prócz kar przewidzianych w art. 13 ustawy starosta na wypadek uchylenia się od wykonania daniny, może opornemu płatnikowi zakazać wszelkiego wywozu drewna i produktów leśnych z lasu, wprowadzając przymusowy zarząd lasu na koszt jego i z dochodów zarządu pokrywać zaległe należności, może wreszcie pobrać drewno w naturze, lub sprzedać w drodze publicznej licytacji taką ilość drewna, jaka będzie potrzebna na zupełne pokrycie niezapłaconej daniny, odsetek zwłoki, nałożonych grzywien i kosztów postępowania.

§ 32. Kary i środki przymusowe określone w §§ 30, 31 nin. rozp. będą stosowane zarówno celem ściągnięcia daniny już ostatecznie wymierzonej, jak i tymczasowo oznaczonej stosownie do postanowienia § 21 nin. rozp.

Ściągnięte grzywny wpływają na rzecz odbudowy kraju.

§ 33. Na obszarze województw: poznańskiego, pomorskiego i śląskiego funkcje poruczone w ustawie i w niniejszym rozporządzeniu komisjom powołanym do życia rozp. z dnia 2. stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 10 poz. 83) spełniają komisje złożone z wojewody jako przewodniczącego i 4 członków powołanych przez wojewodę, a mianowicie: po jednym przedstawicielu Ministerstw Robót Publicznych, Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Skarbu oraz jednego

przedstawiciela właścicieli lasów lub przemysłowców drzewnych.

Co do trybu postępowania tych komisji mają analogiczne zastosowanie postępowania §§ 3 i 4 powołanego wyżej rozp. z dn. 2. stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 10 poz. 83).

§ 34. Wszelkie wydatki osobowe i rzeczowe, które wynikną z wymiaru i poboru daniny, obciążą budżet Ministerstwa Robót Publicznych, które na powyższy cel przekaże potrzebne sumy do dyspozycji wojewodów.

Minister Robót Publicznych: J. Łopuszański.
Minister Spraw Wewnętrznych: Kiernik.
Minister Rolnictwa i Dóbr Państw.: J. Gościcki.
Minister Skarbu: W. Kucharski.
Minister Sprawiedliwości: St. Nowodworski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości. Wskazuję równocześnie na ustawę z dnia 6. 7. 1923 r. o daninie lasowej na cele odbudowy kraju, która ogłoszona została w Dz. Ustaw nr. 87 poz. 676 i w Orędowniku Urzędowym nr. 64 poz. 474.

Puck, dnia 22. 10. 1923 r.

Starosta: Lipski.

536.

OKÓLNİK

Wojewody Pomorskiego z dnia 13. 10. 1923 r. w sprawie poboru podatków państwowych.

Celem zapewnienia możności należytego ksiązkowania przez Kasy Skarbowe kwot podatków przez samorządy, przypominam obowiązek przestrzegania przepisów par. II. instrukcji kasowej, a w szczególności przepisy dotyczące: Podatków niewypłacalnych, zaległości podatkowych, przesyłania podatków i należitości komun (str. 23 i 24).

Przy przesyłaniu podatkowych sum należy dołączyć krótkie zestawienie zawierające 1) kwotę pobraną tytułem podatków, 2) kwotę pobraną tytułem odsetek za zwłokę, 3) kwotę potrąconą tytułem należitości za ściąganie, 4) resztującą kwotę wypłaconą gotówką do Kasy Skarbowej.

Wojewoda:

(—) Jan Brejski.

Powyższy okólnik podaję do wiadomości pp. sołtysom do przestrzegania.

Puck, dnia 22 października 1923 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
Lipski.

537.

Okólnik Wojewody Pomorskiego z dnia 30 września 1923 r. w sprawie przyjmowania i noszenia orderów i odznaczeń cudzoziemskich przez obywateli Rzeczypospolitej Polskiej.

W myśl art. 96 Konstytucji, obywatelowi Rzeczypospolitej nie wolno przyjmować bez

zezwoleń Prezydenta Rzeczypospolitej tytułów, ani orderów cudzoziemskich. W myśl powyższego zwracam uwagę na konieczność starania się o udzielenie zezwolenia na przyjęcie i noszenie cudzoziemskich odznaczeń, tak przez tych, którzy zagraniczne tytuły i ordery już otrzymali, jakoteż i tych, którzy je w przyszłości otrzymywać będą.

Odpowiednie prośby, podające dokładnie imię i nazwisko odznaczonego, jego zawód i miejsce zamieszkania, rodzaj i wysokość odznaczenia cudzoziemskiego, daty i numer dyplomu, okoliczności i tytuł jego nadania, winny być kierowane w porządku instancji do Prezydium Rady Ministrów, prośby funkcjonariuszów państwowych za pośrednictwem ich władz przełożonych, prośby zaś innych osób, przez właściwą władzę administracyjną I. instancji, która przedstawia je instancji II, ta zaś z kolei Ministerstwu. Do prośby należy dołączyć uwierzytelnioną kopję dyplomu, którym odznaczenie zostało nadane lub przynajmniej urzędowe zaświadczenie (przez właściwy urząd, Ministerstwo, Wojewodę, Delegata Rządu, Starostę, Gł. Komendanta Policji Państwowej) wymienionych w prośbie dat i numer dyplomu oraz rodzaju i wysokości odznaczenia.

Zarządzenie niniejsze wydaję na podstawie okólnika Nr. 101 Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 28 sierpnia br. Nr. O. P. 9446.

Wojewoda:

(—) J. Brejski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości i ścisłego przestrzegania.

Puck, dnia 11 października 1923 r.

Starosta: Lipski.

538.

Zatwierdzenie rendanta Kasy Gminnej w Wielkiej wsi.

Jako rendanta Kasy Gminnej w Wielkiej wsi zatwierdziłem p. Józefa Karca z Wielkiej wsi.

Puck, dnia 15 października 1923 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
Lipski.

539.

Nominacja zastępcy urzędnika stanu cywilnego na obwód lubociński.

Dekretem z dnia 16 października 1923 r. L. dz. II b. 3553/23 zamianował Wojewoda Pomorski sołtysa p. Juljusza Potrykusa z Świecina zastępcą urzędnika stanu cywilnego na obwód Lubocino.

Puck, dnia 20 października 1923 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
Lipski.